

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/100/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7609207628
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7609207628.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu Q.. G. V., E. XX, proti žalovanému Q.. B. V., E. XX, o nahradenie prejavu vôle, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu 5C/64/2009-188 z 30.12.2013 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému sa ich náhrada nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) uznesením uložil žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi trovy konania 232 €, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

V odôvodnení uznesenia uviedol, že jeho rozsudkom 5C 64/2009-134 bol nahradený prejav vôle kúpnej zmluvy a zároveň bolo rozhodnuté o trovách konania tak, že žalovaný bol zaviazaný žalobcovi uhradiť trovy konania 232 €, že tieto trovy konania pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku 33 € za vydanie predbežného opatrenia, zo zaplateného súdneho poplatku 99,50 € za žalobu a z vyrubeneho súdneho poplatku 99,50 € za podané odvolanie, že nepriznal žalobcovi 2 cesty na pojednávanie z Bruselu a späť 14.9.2009 a 21.9.2009 s odôvodnením, že si predvolanie na pojednávanie prevzal na domácej adrese 31.7.2009 a nie v Bruseli, že zásielka, ktorú mu predložil, sa neviaže k č. k. 5C/66/2009, ale k č. k. 4C/123/2009 a, že mu nepredložil žiaden dôkaz o tom, že v uvedené dni pojednávania nebol prítomný v práci, resp. že v tieto dni čerpal pracovné voľno. Ďalej citoval 10.-12.odsek zo str.5 a 1.odsek zo str.6 odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu 5Co/248/2010-159 z 23.8.2011 a uviedol, že po doručení uvedeného uznesenia žalobcovi tento predložil potvrdenie o tom, že mu bola vyplácaná mzda v r.2009 za obdobie od 1.1.2009 do 31.12.2009, ďalej predložil absenčnú kartu, ktorá nebola nikým úradne overená, takže úradné potvrdenie o tom, kedy sa nachádzal v práci, nie je zrejmé, že z uvedeného prehľadu pod názvom Absences calendar 2009 zo 14.10.2009 na č.l.168 zistil, že od 1.1.2009 do 14.10.2009 mal žalobca evidované absencie iba 14. a 15.9., 21. a 22.9., 5. a 6.10.2009 a vo všetkých ostatných dňoch bol podľa tohto dokumentu v práci, resp. nemal absencie, že z ďalších predložených potvrdení nachádzajúcich sa v spise vyplýva, že sám osobne v mieste svojho trvalého pobytu v E. XX prevzal poštovné zásielky 3.7.,31.7.,26.10., 2.12.2009, 1.4.,18.5.,12.8. a 5.10.2011, že v prípade prevzatia zásielok 3.7. a 31.7.2009 je zrejmý rozpor medzi doručenkou podpísanou žalobcom v E. a listinou Absences Calendar 2009, že z tohto dôvodu má pochybnosť o hodnovernosti uvedeného dokumentu, preto priznal žalobcovi trovy konania v sume tak, ako mu boli priznané v rozsudku 5C/64/2009-134 a poznamenal, že o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods.1 O. s. p.

Žalobca podal proti uzneseniu včas odvolanie a uviedol, o. i., že v tomto uznesení súd sa zaoberal otázkou, či v čase bezprostredne pred konaním pojednávania 14.9.2009 a medzi pojednávaniami 14.9. a 21.9.2009 reálne vykonával prácu, že bol na pracovisku v Belgicku alebo sa tam z iného oprávneného dôvodu dočasne zdržiaval, že na preukázanie výkonu práce zaslal súdu tlačivo Absences calendar 2009, že k uvedenému tlačivu poskytol dostatočné vysvetlenie vo vyjadrení z 12.3.2012 (toto vysvetlenie

reprodukoval), že ako úradník inštitúcie EÚ, mohol preukázať svoju neprítomnosť v práci len evidenciou absencií v práci, z tohto dôvodu predložil oficiálne tlačivo Výboru Regiónov/Committee of the Regions/, ktorým sa preukazuje neprítomnosť v práci, že tak ako veľmi dôsledne vysvetlil predmetné tlačivo, je potrebné opätovne dôkladne vysvetliť, že toto tlačivo sa vyhotovuje mesačne, pričom v danom prípade je potrebné posudzovať tlačivo ako celok, nie je možné posudzovať mesiace január až júl 2009, keďže každý mesiac sa potvrdzuje v poslednom riadku daného stĺpca podpisom zodpovednej osoby a tieto mesiace nie sú **PODPISOM POTVRDENÉ!**, podpis figuruje len v mesiaci september a október, pričom dátum vyhotovenia tlačiva „ja“ 14.10.2009, teda v prípade mesiaca október toto tlačivo potvrdzuje len neprítomnosť v práci do uvedeného dátumu. Vyčítal súdu, že nepochopiteľne toto jednoduché logické vysvetlenie tlačiva vôbec nezobral v úvahu, a opätovne nelogicky uvádza: V prípade prevzatia zásielok v dňoch 3.7.2009 a 31.7.2009 je zrejmy rozpor medzi doručenkou podpísanou žalobcom v Buglovciach a listinou Absences Calendar 2009. Z tohto dôvodu považoval za potrebné opätovne uviesť, odôvodnenie súdu je zmätočné a ignorujúce jeho vyjadrenie, keďže **TLAČIVO NEPOTVRDZOVALO NEPRÍTOMNOSŤ ZA MesiACE JANUÁR AŽ JÚL 2009, keďže PRE TENTO ÚČEL SA NEVYHOTOVILO A PRI TÝCHTO MesiACoch CHÝBA PODPIS ZODPOVEDNEJ OSOBY! TOTO TLAČIVO SA VYHOTOVUJE MESAČNE, PRIČOM POTVRDZUJE NEPRÍTOMNOSŤ V PRÁCI ZA PREDCHÁDZAJÚCI KALENDÁRNY MesiAC! TÝMTO TLAČIVOM PREUKAZOVAL NEPRÍTOMNOSŤ V PRÁCI LEN ZA MesiAC SEPTEMBER**, keďže len tá je rozhodujúca pre vyčíslenie trov konania! a, že vyvodzovanie iných záverov (teda odvodzovanie jeho neprítomnosti v práci počas mesiaca júl, hoc na tlačive k danému mesiacu nefiguruje žiaden podpis) vyplýva len z logického nepochopenia tlačiva ako takého a ignorovania jeho vyjadrení, ktoré učinil v tejto veci. Tvrdil, že vyjadrenie súdu o prevzatí zásielok v mieste jeho trvalého pobytu v ďalšom roku je bez vzájomnej súvislosti, keďže si za ďalšie pojednávania neuplatňuje náhradu cestovného a nijako to nevlplyva na skutočnosť, že počas r.2009 vykonával prácu v Bruseli. Vytýkal ďalej súdu, že zjavne ignoruje rozdielnosť podpisu na jednotlivých doručenkách, že osobne neprevzal zásielku doručenú 2.12.2009, tak ako zavádzajúco tvrdí súd, ale zásielku prevzala ním splnomocnená osoba, čo je možné jednoznačne preukázať už aj jednoduchým porovnaním jeho podpisov na iných doručenkách, príp. podaniach, že aj počas nasledujúcich rokov niektoré zásielky určené jemu boli prevzaté splnomocnenými osobami, že však nevidí dôvod, aby sa zaoberal r.2010 alebo 2011, keď v týchto rokoch si žiaden nárok neuplatňuje. Zdôraznil, že v danom prípade, bez akýchkoľvek pochyb preukázal, že vykonáva prácu v Belgicku, či už potvrdením o absenciách (Absences Calendar 2009), potvrdením o prechodnom pobyte alebo samotným potvrdením o službe, že je nespochybniteľné, že jeho miesto výkonu práce je v Belgicku, čo potvrdzuje aj prevzatie doručeny v inom súdnom konaní, naproti tomu, jeho dobromyseľnosť, aby súd doručoval zásielky na miesto trvalého pobytu, kde splnomocnil blízke osoby na preberanie zásielok zo súdu, je mu na príťaž, že po takýchto peripetiách, kde súd rozhoduje o trovách konania viac ako 3 a pol roka od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku vo veci samej, je preňho ponaučením, že dobromyseľnosť a záujem o čo najrýchlejšie skončenie konania v danej veci, sa neopláca. Tu považoval za potrebné samozrejme uviesť, že aj napriek dostatočným dôkazom o vykonávaní práce v Bruseli, Belgicku, súd odmieta priznať mu náhradu trov konania, čím neprimerane zasahuje do jeho práv na spravodlivé konanie, že preukázal svoj nárok v rámci dostupných možností, a nie je možné „považovať“ od neho, aby neviem ešte akým spôsobom preukazoval, že vykonával prácu v Bruseli, Belgicku a že tam skutočne pracuje, že okrem toho poukázal na iné súdne konanie a právoplatný rozsudok, v ktorom Krajský súd (ďalej len KS) v Košiciach vo veci 4C125/09 uznesením č.11Co/122/2010-91 potvrdil uznesenie vo výroku o trovách konania účastníkov, ktorým mu boli priznané trovy konania za cestovné, že pri akceptovaní inštitútu legitímnych očakávaní, je jeho právom požadovať, aby súd posudzoval danú vec rovnakým spôsobom, nie je teda možné, aby KS v Košiciach v jednom konaní priznal mu náhradu trov konania za cestovné, a v inom tak neučinil, z dôvodu, že súd si nevie správnym logickým uvažovaním vysvetliť predložené tlačivo, hoc všetky dôkazy vo vzájomnom posúdení svedčia v prospech jeho nároku, že súd z nepochopiteľných dôvodov úplne odignoroval jeho základné právo na spravodlivé konanie, a nepriznal jeho zákonný nárok, keďže ten sa odvodzuje výkonu práce v mieste inom, ako bolo pojednávanie. Citujúc z odôvodnenia Uznesenia KS v Košiciach 4Co/337/2011-112 z 27.2.2012 uviedol nakoniec, že „náhrad“ trov konania je súčasťou základného práva na spravodlivé konanie, že hodnoverným spôsobom preukázal, že jeho miesto výkonu práce je mimo miesta, kde sa konanie uskutočňuje, že túto skutočnosť akceptoval nielen Okresný súd v Spišskej Novej Vsi, ale aj KS v Košiciach pri potvrdení uznesenia v inej veci, predmetom ktorej bol aj jeho nárok na náhradu trov konania spočívajúcich v cestovnom, že nie je možné, aby preukazoval skutočnosť, že v danom čase sa nezdržiaval na území Slovenska, resp. že neexistujú dôvody, z akých sa mohol zdržiavať na území Slovenska, keďže nie je možné preukazovať neexistujúcu skutočnosť, rovnako súd nemôže

spochybňovať preukázanú skutočnosť, že vykonáva prácu v Bruseli, pričom žiadna osoba nemôže tvrdiť, že je možné vykonávať prácu aj počas neprítomnosti v práci, že rovnako preukázal potvrdením svoju neprítomnosť počas mesiaca september, čo vo vzájomnom posúdení s inými hodnovernými dôkazmi jednoznačne preukazuje a potvrdzuje jeho nárok na priznanie náhrady trov konania a, že nepriznaním náhrady trov konania za cestovné, hoc má na uvedené zákonný nárok, je neprímeraným zásahom do jeho základného práva na spravodlivé konanie. Na základe uvedeného považoval svoj nárok za jednoznačne preukázaný a navrhol napádané uznesenie zmeniť a priznal mu aj vyčíslené trovy konania za cestovné na 2 pojednávania z miesta výkonu práce v Bruseli, tak ako boli ním vyčíslené.

Odvolaací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t. j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a uznesenie potvrdil podľa § 219 ods.1,2 O. s. p., lebo je vecne správne, súd v podstate úplne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil, odôvodnenie uznesenia má podklad v zistení skutkového stavu, odvolaací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s jeho odôvodnením, pretože jeho dôvody sú správne, na čom nič nemenia ani skutočnosti uvedené v odvolaní.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia možno doplniť nasledovné:

Na listine Absences calendar 2009 (fotokópia na č.l.168) sa nachádza podpis, ale nie je zrejme meno a priezvisko osoby, ktorá bola bezprostredným nadriadeným žalobcu, preto nemožno túto listinu považovať za hodnoverný doklad, preukazujúci, že žalobca bezprostredne pred pojednávaním 14.9. a 21.9.2009 pracoval - reálne vykonával prácu v Bruseli a, že z Belgicka na Slovensko na pojednávanie 14.9. a 21.9.2009 vycestoval. Takýmto dokladom nie je ani potvrdenie (fotokópia na č.l.165 a preklad na č.l.166) o tom, že mu bola vyplácaná Výborom regiónov v r.2009 mzda počas obdobia 01/01/2009-31.12.2009, lebo z neho sa nedá zistiť, či sa mzda vyplácala aj počas absencie v práci. Povinnosťou žalobcu nebolo preukazovať skutočnosť, že v danom čase sa nezdržiaval na území Slovenska, resp. že neexistujú dôvody, z akých sa mohol zdržiavať na území Slovenska, ale jeho povinnosťou bolo preukázať, že na pojednávania pricestoval z Belgicka osobným motorovým vozidlom. Taktiež skutočnosť, že vykonáva prácu v Bruseli, neznamená bez ďalšieho, že každý pracovný deň aj skutočne pracoval, lebo pod vykonávaním práce sa rozumie, a to nielen v súdnej (právnickej) praxi, ale aj v bežnom hovorovom jazyku miesto výkonu práce [napr. podľa § 43 ods.1 Z. p. v pracovnej zmluve je zamestnávateľ povinný so zamestnancom dohodnúť podstatné náležitosti, ktorými sú (písm. b) miesto výkonu práce (obec, časť obce alebo inak určené miesto) alebo skutočný výkon práce [v § 142 Z. p. sú upravené prekážky na strane zamestnávateľa, pre ktoré zamestnanec nemôže (nemohol) vykonávať prácu].

Podľa § 7 ods.5 zák.č.283/02 Z. z. o cestovných náhradách cenu pohonnej látky preukazuje zamestnanec dokladom o kúpe pohonnej látky, z ktorého je zrejme súvislosť s pracovnou cestou (ďalej len doklad o kúpe). Ak zamestnanec preukazuje cenu pohonnej látky viacerými dokladmi o kúpe, cena pohonnej látky sa môže vypočítať aritmetickým priemerom preukázaných cien. Ak zamestnanec nepreukáže cenu pohonnej látky dokladom o kúpe, na výpočet sa použije cena pohonnej látky, ktorá platila v čase nástupu na pracovnú cestu zistená Štatistickým úradom Slovenskej republiky (ďalej len štatistický úrad).

Z cit. ust. je nad akúkoľvek pochybnosť zrejme, že doklad o kúpe pohonnej látky slúži nielen na preukázanie jej ceny, ale aj na preukázanie súvislosti s pracovnou cestou.

V prejednáwanej veci bolo preto povinnosťou žalobcu (vzhľadom na to, že čo sa týka preukazovania cestovných nákladov je vzťah medzi ním, ako účastníkom konania - žalobcom a druhým účastníkom konania - žalovaným podstatne iný, ako vzťah medzi zamestnávateľom a zamestnancom, keďže v takom vzťahu je súvislosť s cestou zrejme aj z iných okolností) preukázať použitie svojho osobného motorového vozidla (fotokópia osvedčenia na č.l.127-128) na cestu na pojednávania z Belgicka na Slovensko aj dokladom o kúpe pohonných látok a ak túto svoju povinnosť nesplnil, aj z tohto dôvodu mu nebolo možné priznať požadovanú náhradu trov konania.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods.1 prvá veta O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté so zreteľom na to, že žalobca nemal v ňom úspech a žalovaný žiadne trovy neuplatnil.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.